

291

Nova dialectica
disputatione

imagines & signa sunt verba. subicitur oculis cruor
& limus; Id nos reliquiarū nomine. quia aliter non
possumus. velut viuidi sermonis impressione signa
mus; Sed nos nunc totū in parte dicendo. non cor
poraliū luminū obices. sed cordis oculos aperimus;
Non enī res verbis. sed verba seruiunt rebus; Unde.
a motis sermonū infidus. res cūre. ratio cūratione
confligat; Omnis pars que dicitur species. necesse
ē. vt generis in se vim diffinitionemq; suscipiat;
Nam cū animal eē substantiā animatā. substantiāq;
sensibilem dixerō. simul dixi & homines & boues. &
ceterorū animantiū diffinitionē. quō est homo. qui
non percipit que dī sunt; Quod si in generis diffini
tione. & iā specierū momenta pensantur. qui fieri
potest ut in reliquis non sit plenitudo carnalis. cū
sit eadem ratio spītalī. Ostendimus itaq; in parte
totū esse posse; Unde queri iam de exiguitate non
possumus; Nam cū dixerimus. ad instar generis.
nihil sacro scīs perire corporib;. certe illud assigna
uimus non posse minui qd diuinū ē. quia totū
in toto ē; Et ubi ē aliquid. ibi totū est; Corpus aut

A eu rē